

“అలా చెప్పగలమండీ. విద్యకన్న ధాందికం. ఆదంబరం అవసరమైన కాలమండీ ఇది. మాకు అర్థిక సహాయం కావల్సినంత జరిగితే తప్పకుండా ఇది కొన్ని లక్షలమందికి సహాయపడేటట్లు చేస్తామన్న నమ్మకం మాకున్నది. ఇంకా కొన్ని యంత్రాలు అవసరం.” అన్నారు కృష్ణవేణిగారు.

ఆవిడ ఈహాల్లో విజయవాడలో ఈ మాగ్నటో డెరెక్టివ్, హెర్బల్ క్లినిక్లకు విశ్వవిద్యాలయమే వెలిసింది.

ఆవిడ దృష్టి మరల్చడానికి, “మీరు మా ‘వనిత’లో మాగ్నటో డెరెక్టివ్ గురించి సేకరించిన వ్యాసాలు చదివారా?”

వెంటనే ఆమెలో ఉత్సాహం వచ్చింది.

“చదివామండీ! మీరు చాలా సాహసం చేశారనే చెప్పాలి. ఇవి చదివే, ఇల్లాంటి సైన్సెస్ క్షూడా మేగజైన్స్ ప్రోత్సాహం ఇస్తాయన్న నమ్మకం వచ్చింది మాకు. ఎందుకు అంటున్నానంటే కొత్త విషయాలు తెలుసుకోవాలన్న ప్రయత్నం తక్కువైపోయిందండీ. ఏదో డాక్టర్స్ దగ్గరకు వెళ్ళడం, యాంటీ బయాటిక్స్ వేసేసుకోవడం—దీనితో కథ సరి.

“అయితే ఒక విషయం మీకు చెప్పాలి. మీరు బస్పాల్ వైద్య విధానాన్ని సూచించారు. ఒక విధంగా ఆ పదానం మీద వివరీతమైన వివాదాలు ఉన్నాయి. సరైన మాగ్నటో డెరెక్టివ్ గైడెన్స్ లేకపోతే ఆ ఫలితాలు బాగాలేవు. ఇది వున్నకాలు చదివి చేసే వైద్యం మాత్రం కాదు. దీనికి మానవత్వం, వైద్యశాస్త్రం పూర్తిగా తెలిసిన డాక్టర్లు కావాలి.” వివరిస్తూ చెప్పారు డా॥ మోహన కృష్ణమూర్తి.

చాలా ఘ్యాంక్స్. ఈ విషయం వివరించి నందుకు. డాక్టర్లు కానీ, రోగులు కానీ, మీకు ఉత్తరాలు రాస్తే జవాబు ఇచ్చివాళ్ళ సందేహం తీరుస్తారా?

“తప్పకుండా.... ఎవరికైనా మా సహకారం ఎప్పుడూ ఉంటుంది.” మా అడ్రసు:

డా॥ ఎన్. కృష్ణవేణి
(మాగ్నటో డెరెక్టివ్)
శాంతి థియేటర్ ఎదురుగా
గాంధీనగర్, విజయవాడ-520 003.

[గోష్ఠి నిర్వహణ: జలంధర]

చిట్టి కథ కలలరాణి!

ఒక రోజు ట్రిమ్ గా తయారయి ఆఫీసుకు వెళ్తున్న సుకుమారిని ఓ అవరిచిత స్త్రీ ఎంతో మర్యాదగా వలకరించింది.... “ఏమండీ మీ పేరు సుకుమారి కదూ?” అంటూ.

“అవునండీ... మీకెలా తెలుసు?” అంది సుకుమారి ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ.

“అదేమిటండీ అలా అడుగుతారు? మీరింత అందంగా స్మార్ట్ గా ఉంటారు. మడత నలగని ఇస్త్రి చీరలు చక్కగా కట్టుకుంటారు. ఆ లిప్ స్టిక్, ఆ హెయిర్ స్టయిల్, హాండ్ బాగ్ నుండి పక్క విన్నుల దాకా ఆ చక్కని మార్చింగ్.... డ్రీమ్ గర్ల కదండీ మీరు. డ్రీమ్ గర్ల! ఎవరైనా క్యూరి యాసిటీ చూపిస్తారు మరి!” అందామె గలగలా నవ్వేస్తూ.

లాటరీలో మొదటి బహుమతి దొరికినంత ఆనందంగా ఉంది సుకుమారికి. కాస్త గర్వంగా కూడా ఫీలయింది.

“థాంక్స్ అండీ...” అంది కాస్త సెల్ఫ్ కాన్ఫెన్స్ గా ఫీలవుతూ, చీర కుచ్చెళ్ళు సరిచేసుకుంటూ.

“మీరేం అనుకోకపోతే ఓ వర్సనల్ విషయం. మీకింకా పెళ్ళవలేదు కదూ!” అందామె సుకుమారిని పరిశీలనగా చూస్తూ. లేదన్నట్లు తలూపింది సుకుమారి, ఈమె మార్కెట్ ట్రోకర్ కాబోయి! అని మనసులో అనుకుంటూ.

“మంచి చదువుండీ, ఉద్యోగం ఉంది సూటూ బూటూ వేసుకుని కారులో ఆఫీసుకు వచ్చేవాడయితే ... అలాటి సంబంధం అయితే దాగుంటుంది కదూ!”

అవునన్నట్లు తలూపింది సుకుమారి కాస్త తికమకగా ఫీలవుతూ.

“ఆ వ్యక్తి అందంగా ఆరోగ్యంగా స్మార్ట్ గా మన హిందీ సినిమాల హీరోలా ఉండాలి కదూ!”

మళ్ళీ తల ఊపింది సుకుమారి.

“మరి.... అతను కట్టుం దబ్బు ముక్కుపిండి వసూలు చేసేవాడయితేనో? పెళ్ళాన్ని కాల్చుకు తినేవాడయితేనో? ఇంటికి రాగానే విల్లల్ని బావ బాదేవాడయితేనో? బంగారం దొమ్మలాంటి పెళ్ళాన్ని ఇంట్లో పెట్టుకుని బయట గర్ల ఫ్రెండ్స్ ని వెంటేసుకుని కారులో షికార్లు తిరిగేవాడయితేనో? రోజుకు ఆరు సిగరెట్ పాకెట్లు, రెండు బ్రాండ్ బుడ్డిలు లాగించేవాడయితేనో? సాయంత్రం కాగానే పేకాటకి క్లబ్బుకు....” ఆమె చెప్పుకుంటూ పోతోంది. సుకుమారికి తల తిరిగి పోతోంది.

“జాబోయ్.... చాలిక.... అవంది. అలాటి వాడ్ని చస్తే చేసుకోనదోయ్” అంది భయంగా చూస్తూ.

“అయితే అలాటి వాడి వెంట ఎందుకండీ తిరుగుతారు తోక చుక్కలాగా? వృధా శ్రమ.... ఆరే! అదేమిటి అలా చూస్తున్నారు గుడ్లు మిటకరించి? మీ ఆఫీసరు నా మొగుడు!” అనేసి విసవిసా నడుస్తూ చక్కా పోయింది ఆమె, సుకుమారి షాక్ నుండి తేరుకునేరోపల!

—ఎమ్. నాగమణి, తిరుపతి